

Sensor



PB-PP | B-24576
BELGIE(N) - BELGIQUE
afgiftekantoor Hasselt

SENIORENMAGAZINE

• jaargang 15 | nr 56 | december 2023 | driemaandelijkse uitgave | afz. Eikenlaan 24, 3740 Bilzen | P911747 •



bilzen

"Bilzenaren omarmen hun zustergemeente Hoeselt, die op hun beurt blij zijn met Bilzen erbij."



COLOFON

**ABONNEE WORDEN VAN
DIT SENIOREMAGAZINE OF
JE ABONNEMENT OPZEGGEN?**
senioren@bilzen.be of 089 39 75 01

REDACTIE, FOTOGRAFIE

André Janssen, Annie Stulens,
Cassie Collings, Els De Munck,
Freddy Van Looy, Geert Koninckx,
Heleen Loyens, Ireen Colla,
René Daerden

ONTWERP

Liebens Reclame

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Schepen van Senioren Guido Cleuren
www.bilzen.be/ldc-de-wijzer

Beste senioren

We hebben de afgelopen weken geschiedenis geschreven. De fusie tussen Bilzen en Hoeselt werd door beide gemeenteraden unaniem goedgekeurd, twee dagen nadat we tijdens een feestelijk evenement de naam van de nieuwe stad hadden bekendgemaakt: Bilzen-Hoeselt. Een naam die gekozen werd door de inwoners en zelfs tot het laatste moment geheim bleef. Dit was geen gemakkelijke, maar wel een bewuste keuze. We kozen voor burgerparticipatie, inspraak voor onze inwoners. Het wordt jullie nieuwe stad, vandaar dat we vanaf het begin steeds onze inwoners bij het proces van de fusie hebben betrokken. Denk maar aan de digitale infosessies voor de verschillende deelgemeenten en de infonamiddag voor de senioren. Zo veel mogelijk informatie delen, zo veel mogelijk vragen beantwoorden, zodat de fusie geen onbekende en dus geen onbeminde werd. Daardoor kunnen we zeggen: "de fusie is gedragen". Bilzenaren omarmen hun zustergemeente Hoeselt, die op hun beurt blij zijn met Bilzen erbij. Ik durf te stellen dat dit het succesverhaal van onze fusie is. Het is een verhaal van wij en niet van jij en ik. De neuzen staan in dezelfde richting en na een traject van 1,5 jaar intens samenwerken, zijn we al een goed team. Een team dat gaat voor één stad, maar ook voor 24 dorpen die elk hun eigenheid zullen bewaren.

De afgelopen jaren hebben we keihard achter de schermen gewerkt en ook voor het komende jaar ligt nog heel wat werk op de plank. Maar het positief gevoel creëert enthousiasme en gedrevenheid zodat we dit allemaal samen tot een goed einde zullen brengen. We kunnen hoopvol en gelukkig de toekomst tegemoet kijken.

Guido Cleuren

Schepen van Senioren



Nu terug uit 'Hoeselt', straks een 'stadswandeling'

ZEG 'LEEFTIJD', NIET 'OUDERDOM'

Tachtig

Tijdens de vakantie verraste mijn vriendin Lydie me met een blik lekkere pralines. "Omdat je tachtig geworden bent!" zei ze nog. Ik weigerde eerst, uit beleefdheid natuurlijk, maar ook omdat ik zo oud niet wilde zijn. "Kom nu", zei ik, "ik spring nog over een haag, allez een haagje!" Maar ze drong aan. "Pak vast", ging ze verder, "wij geven dat aan al onze senioren van die leeftijd." Met een 'merci' nodigde mijn vrouw haar uit om te gaan zitten. Het was zó middag, merci Lydie!

102

Joanna Verheijden (102) uit Genk staat achttiende op de lijst van kandidaten voor een volkstuintje in haar gemeente. De bevoegde schepen: "Ik weet dat het moeilijk is om een dame van deze leeftijd te vragen om even te wachten, maar we kunnen het reglement niet wijzigen." (HBvL 20/6/23)



ONTDOPEN KAN NIET

Registratie in het doopregister

Joël De Ceulaer, journalist-auteur, Siska Schoeters, presentatrice, maar ook Eline De Munck van Brillen Odette Lunettes en honderden anderen willen hun naam uit het doopregister; tevergeefs echter. "Eens gedoopt altijd gedoopt! Deze beslissing in het doopregister noteren kan wel."

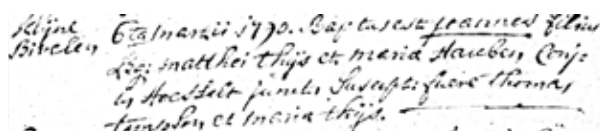
Wat is het doopregister?

De parochiepriester moet de registers voor doopsel, huwelijk en overlijden bijhouden sinds het Concilie van Trente (1545-1563), een maatregel tegen het religieus verval van de kerk in die tijd. Maar het zou nog duren tot de 17de eeuw eer de registers er kwamen. Bewaring en de leesbaarheid ervan bemoeilijken het werk van de genealoog vandaag. Met de Franse Revolutie, einde 18de eeuw, beval de bezetter het gebruik van geboortebijboeken in plaats van doopregisters maar deze doopregisters bleven in gebruik.



Wat staat in het doopregister?

Vandaag vind je er de naam van de kerk en de datum, de naam en de voornamen van de dopeling en diens plaats van geboorte. Verder de namen van de (gehuwde) ouders, van de peter en de meter en de doopheer. Onder de akte tekenen de drie volwassenen. Oorspronkelijk waren doopregisters in het Latijn maar tegenwoordig wordt meestal de volkstaal gebruikt. De toediening van het sacrament wordt - in het Latijn - ingeschreven in het trouwboekje van de ouders. Als bewijs van doopsel – voor te leggen bij eerste communie, vormsel en huwelijk – telt echter alleen een uittreksel uit het doopregister. Eertijds waren die boeken handgeschreven. Een fragment.



Een notitie als 'uit de kerk getreden' achter de naam van de kandidaat-ontdoopte, zoals het bisdom voorstelt, kan niet volgens de Europese GDPR-wetgeving. "Iedereen heeft het recht vergeten te worden." Het item van een bepaalde doop uit het register knippen kan evenmin als de pagina's in het register recto verso beschreven zijn. Er een sticker over plakken, dat zou pas de aandacht trekken van de toevallige lezer.

ALLEMAAL DIGITAAL

Blijkbaar heeft onze seniorenwerking met ondersteuning van computergebruik voor senioren – buiten de lespakketten – sinds 2012 een pioniersrol gespeeld en de basis gelegd voor de Digipunten van vandaag. Wie kreeg indertijd op dinsdag van 9 tot 12 uur van leraar Frédéric niet het verlossende antwoord op de meest diverse vraagjes? De nood was er toen, de nood is er nog steeds.

Een onlineformulier invullen, een app installeren op de smartphone of iets opzoeken op het internet: voor bijna de helft van de Belgen is het niet vanzelfsprekend. Hoewel sociaal kwetsbare groepen meer risico lopen, zijn ook hoogopgeleiden en jongeren vatbaar voor digitale uitsluiting.

In Bilzen is al een tijd een werkgroep actief rond inclusie op digitaal vlak, met daarin medewerkers van het Sociaal Huis, LDC De Wijzer en de bibliotheek. Omdat dit thema niet stopt aan de stadsgrenzen, stapt nu ook de gemeente Hoeselt in het project Allemaal Digitaal.

Digitale inclusie omvat veel meer dan enkel toegang tot het internet en de benodigde toestellen. Het versterken van de vaardigheden van kwetsbare groepen is ook een belangrijk werkpunt. Voorts is er de uitbouw



van een netwerk van digihelpers, die ondersteuning bieden. Tot slot willen we sterk inzetten op toegankelijke digitale dienstverlening bij het ontwikkelen van nieuwe toepassingen.

Deze doelstellingen komen terug in het project Allemaal Digitaal. In een eerste fase bieden we ondersteuning voor iedereen en in het bijzonder voor senioren, kwetsbare groepen en/of buurten en mensen met een psychische kwetsbaarheid. Het netwerk wordt uitgerold via bestaande initiatieven, zoals dorpsrestaurants, lokale dienstencentra, buurthuizen en bibliotheken. Het nodige materiaal zal er ter beschikking zijn, tijdens inloopmomenten kunnen vragen worden gesteld en wie wil kan een workshop volgen.

Alles gebeurt zo laagdrempelig mogelijk en doelgroepen buurtgericht. Bezoekers krijgen ruime inspraak in het aanbod van Allemaal Digitaal.

GEZOCHT: VRIJWILLIGE DIGIHELPERS

Een essentiële rol in dit project is dus weggelegd voor de helpers in de digipunten. Om de teams verder te versterken, lanceert de stad een oproep naar vrijwilligers die mee hun schouders willen zetten onder digitale inclusie in Bilzen en Hoeselt.

Je hoeft geen digi-tovenaar te zijn.

Het belangrijkste zijn basiskennis, geduld en inlevingsvermogen. Je helpt mensen te werken met apps zoals WhatsApp of Google Translate. Je legt hen uit hoe ze foto's kunnen opslaan in de cloud of een PowerPointpresentatie maken enz.

Op donderdag 11 januari 2024 zijn kandidaat-vrijwilligers om 19 uur van harte welkom in de cafetaria van LDC De Wijzer. Tijdens een gemoedelijke infosessie geven de huidige digihelpers tekst en uitleg over alle aspecten van hun takenpakket.

Wie effectief als digihelper aan de slag gaat, krijgt de nodige coaching en opleidingen, o.m. van Digidak. Er wordt ook gezorgd voor een vrijwilligersverzekering en eventuele kosten worden terugbetaald.

Info:

Lokaal Dienstencentrum De Wijzer, Eikenlaan 24, Bilzen
ldcdewijzer@bilzen.be of 089 39 75 01
www.bilzen.be/allemaaldigitaal

Allemaal Digitaal is een samenwerking van de stad Bilzen, de gemeente Hoeselt, OCMW Bilzen en Hoeselt, De Overstap vzw, SAAMO vzw, LEF vzw en Digidak.

Tip: wordt digitaal handig met je smartphone. De app 'DigiHandig' helpt je hier zorgeloos mee.

Kunstwerk 'Neandertranen' Hees

Voor onze reeks verhalen 'Wat is er veranderd?' trokken we naar Hees. We ontmoetten er Hees-kenners Piet Daenen en François Nelissen. Beiden zijn bezield door heemkunde en erg actief in het drukke plaatselijke verenigingsleven met activiteiten en feesten.

Hees is een typisch landbouwdorpje met 777 inwoners, gesticht in 965. Het kreeg oorspronkelijk de naam Haisje, daarna werd het Hèse (oud kreupelhout) genoemd.

De oude kerk, waartegen het kunstwerk 'Neandertranen' hangt, dateert van 1850. Wegens verzakkingen staat er nu alleen nog de toren. In 1995 werden er aan de oude loop van het Hezerwater sporen ontdekt van zes neanderthaler jachtkampen van 150.000 tot 50.000 jaar geleden. Belangrijk voor die mensen: ze vonden bij het water vuursteen (silex) en ze maakten er gereedschappen van.

Hans Lemmen, een 64-jarige Nederlandse kunstenaar, uit Amelsdorp (Waltwilder), zorgde voor het kunstwerk aan de gevel van de oude kerktoeren: 24 vuistbijlen, niet van silex maar van kristal, stellen de werktuigen voor die heel lang gebruikt werden door de toenmalige bewoners. Het lijken ook wel druppelvormige tranen. De kunstenaar wou op een diep filosofische manier het verband leggen tussen mens, tijd en ruimte.

Heel opmerkelijk toch: in de oude toren wonen en broeden ieder jaar uilen en een torenvalk. Dit jaar waren er uitzonderlijk vijf jonge uilen en dus moesten papa en mama uil elk iedere nacht tien muizen voor hun kroost gaan vangen.

Hees heeft een geklasseerd dorpsgezicht. Ooit waren er verschillende winkels en cafés. Nu blijft er bijna niets van over, alléén het gezellige dorpscafé bij de Fietskluis. Daar zie je ook nog enkele fragmenten van muren en de fundamenten van de oude kerk.

Een belangrijke inwoner was Arnold Judong, een zoeaaf, een soldaat van de paus. Na twee jaar dienst had hij moeten terugkeren, maar omdat de familie niets van hem hoorde werd voor hem een



begravenis gehouden. Later kwam hij toch terug. Zijn moeder kreeg een hartinfarct. Hij volgde zijn vader op als burgemeester, ging voor priester studeren, stichtte een abdij in Echt (Nederland) en richtte die in Rochefort opnieuw op. In 1909 waren er in Hees 27 priesters en 36 nonnen op een totaal van 700 inwoners. De invloed van Arnold Judong was enorm.

Er gebeurt heel wat in Hees. Ieder jaar is er een legendarisch Italiaans feest dat gemakkelijk 1500 bezoekers trekt. Zeer gewaardeerd is de jaarlijkse culinaire wandeling door het dorp. De inwoners zijn er heel fier op. Want, "fier en koppig zijn ze", zegt François.



DILEMMA VAN DE REGEN

Als je nauwelijks regenwater nodig hebt staat de regenwaterput vol tot de overloop. Regent het dagen achtereen niet dan staat er amper een laagje op de bodem.

Levenslang bijleren

Studeren na je pensioen, dat noemen we 'levenslang leren'.

'Levenslang leren' wordt tegenwoordig op de arbeidsmarkt maatschappelijk gestimuleerd. Immers, allen die vandaag een beroep uitoefenen blijken sterkere kandidaten te zijn als ze zich continu verbeteren door studie, hetzij in het eigen vakgebied, hetzij op nieuwe terreinen. Kwestie is om een overtuigende positie te hebben op professioneel vlak.

Wij, senioren, getuigen van grote leergierigheid want cijfers geven aan dat de mens de vrijgekomen tijd na de pensionering graag invult met studie allerhande.

Sommigen gaan zelfs een lange-termijnstudie aan, gewoon om zich te bekwamen, meer te begrijpen en te kennen. Bert Verleysen is zo iemand.

Met een diploma als opvoeder/orthopedagoog, een sterk sociaal engagement en een stage in Hongkong – ja, hij sprak er Chinees – was Bert 10 jaar actief in een kindertehuis in Gellik. Hij kreeg ook financiën en verzekeringswezen onder de knie en werkte voor een bank, in de transportsector (human relations), de hotelsector en als jobcoach bij STEBO.

“Mijn ervaring leerde me hoe belangrijk het is om als partner aan de slag te gaan in alle gelegingen van onze structuren. En dat idee wilde ik verder vormgeven.” Ondertussen werd afstandsonderwijs mogelijk, eerst in Nederland, daarna in België en Vlaanderen. “Ik

schreef in voor het vak Psychologie aan de Open Universiteit in 1989. Die studie in modules loopt nog steeds en ik mag zeggen dat ik vandaag doctoreer, inmiddels met een Hasseltse promotor (UHasselt). Onderzoek, interviews, publicaties maken deel uit van mijn werk.” Bert werd overigens genomineerd met een artikel over psychologisch kapitaal inzake arbeidswelbevinden. Dat stemt tot fierheid want ook vandaag is zijn visie een referentie.

“Ik ben vrije doctoraatsstudent en ik mag zelf zoeken naar concrete situaties in de werkcontext, in onze samenleving. Als dat geen prachtige uitdaging is. Zo onderzoek ik hoe sociaal-maatschap-

pelijke verschillen in de samenleving ons niet mogen weerhouden om als partner samen te werken. Dat is zeer hoopgevend. ‘Dorp aan zet’ in Zuid-Limburg was zo'n onderzoeksproject.”

De wereldverbeteraar van eertijds heeft vandaag kennis, taal, verbeelding en methode ontwikkeld voor de realisatie van zijn dromen.

“Ik ben nog niet aan mijn eindpunt. Een wetenschappelijk boek is in de maak en het zijn mijn kleinkinderen die me aanzetten om mijn verhaal te doen.”



De grens tussen dich en jiè

Omdat de E313 geen grens meer is
en bruggen een opening zijn
wordt de illusie van de fusie realiteit

Waar witblauwe wolken zonder randen drijven
en vluchten vogels zich ongehinderd haasten
horen bladgroene bomen te blijven

Waar wegen kruisen en bruggen verbinden
rijden wagens zich te pletter uit het zicht
maar de reling zorgt voor veilig-in-'t-verkeer

Beide bermen horen woorden spreken
En zoveel zinnen worden een verhaal
Over samen en fusie onder een nieuwe naam

Geen Biesen en geen Bivelen noch Demershoven
belette het 'huwelijk' tussen Hoeselt en Bilzen
maar de grens tussen dich en jiè die blijft



KORSTEN EN GRENZEN

Het is druk bij de broodsnijmachine. De jonge dame voor me – gekleed in een stevig zwart adventure-pak – legt twee langwerpige broden klaar om te snijden en houdt ondertussen oogcontact met een klant naast haar. De sneetjes brood vallen uiteen in de machine. Mijn aandacht wordt pas echt getrokken als ze voor een tweede brood de klep opent. Terwijl de motor aanslaat let ze dit keer wel op hoe het gesneden brood tussen de twee geleiders netjes naar haar toeschuift.

Dan zie ik hoe ze heel bewust aan beide zijden van het brood de korst plus twee sneetjes neemt en die via een paar gleufjes in de afvalbak onder de machine laat glijden.

Ik weet niet wat ik zie! Ik schud het hoofd bij zo een schandelijke broodverkwisting. Ik kijk of de dame achter me dat ook gezien heeft. Die trekt haar mondhoeken onbegrijpelijk omlaag. Als ik er ook nog bijvoeg “Dat hadden ze in Oekraïne moeten zien!”, knikt ze bewust maar zegt niets. Ik erger me omdat ik onvoorbereid niet weet hoe te reageren op zoveel verspilling.

“Ik had haar die sneden moeten vragen”, zeg ik als we wegwandelen. Waarop mijn vrouw: “Schei uit, wat zouden de mensen wel denken!”

“In Genk in Limburg is men van plan het gemeenteplein te vergroenen ...” (VTM) Genk in Limburg, alsjeblijft! Duidelijk, dat wel, maar alleszins is hier een denkbeeldige grens

overgestoken. Limburg lijkt voor sommigen wel een aanhangsel van België, een niemandsland, een lap grond te midden van de grindgaten in de Maasvallei.

Misschien heeft dit een historische oorzaak. In de negende eeuw werd het latere België opgedeeld tussen Vlaanderen voor de Franse koning en de rest voor de Duitse keizer. Uit dat laatste ontstond het prinsbisdom Luik, mét het graafschap Loon (groveweg de provincie Limburg). Bijna tien eeuwen lang, tot aan de Franse Revolutie, voer het prinsbisdom historisch een aparte koers, los van de rest van wat later België werd. Over zeven jaar vieren we de 200ste verjaardag van België, met tien provincies, Limburg inbegrepen.

Uit het dagboek van een 70-plusser ...

Een verhuisverhaaltje ...

Je draait een pagina in je leven om: je verhuist van een ruim huis met tuin, balkon en terras naar een kleiner knus appartement. Na enkele maanden heb je je draai gevonden, ga je er even bij zitten, en begin je het verhaal van die verhuis te schrijven.

Wie het zelf nooit meegemaakt heeft, begrijpt het toch niet, maar weet dat een verhuis veel voorbereiding vraagt. Wat gaat mee? Wat zet ik te koop? Wat kan naar het recyclagepark? Wat breng ik naar de kringloopwinkel of naar Sint-Vincentius? Wat kan ik gewoon weggeven (of kwijtraken) aan familie, vrienden en kennissen?

Alle grotere dingen die meegaan, moeten afgebroken of gedemonteerd worden. Daarbij moeten schroefjes en moertjes en boutjes en haakjes netjes in een plastic zakje bijgehouden worden. In warenhuizen worden naarstig bananendozen gereserveerd. Naargelang de vorderingen van de verhuis worden die gevuld en voorzien van labels over wat erin zit.

Gelukkig hadden we een maand de tijd om over en weer te rijden tussen oud en nieuw.

Maar dan komt het probleem: wat zetten we waar in het appartement? Gelukkig beschikken we in het appartementsgebouw over een garage die als tijdelijke opslagruimte wordt ingepalmd. De auto zal dus buiten moeten slapen.

Wij slapen dan wel in hetzelfde bed als voorheen, maar toch in een andere kamer in een andere omgeving. Het is toch even wennen ...

Het heeft ook enkele dagen geduurd alvorens we onze draai vonden in de living: waar precies zetten we de eetkamertafel, waar het salonmeubel, wie zit waar bij het ontbijt, waar zetten we de koffiezetmachine in de keuken, waar dit en waar dat.

We zitten gelukkig gelijkvloers, dus trappen maken is er niet meer bij.

Maar het is in het begin toch zoeken: de weg van slaapkamer naar toilet, van de living naar de badkamer, van de voordeur naar de garage. Dat lijkt allemaal banaal,

maar het duurt toch even voordat je blindelings je weg kunt vinden. Gelukkig hadden we nog een klein nachtlampje voor in een stopcontact (voor de kleinkinderen die nog kwamen logeren) en dat pluggen we 's avonds in om de nachtelijke gang wat bij te lichten.



Waar je ook aan moet wennen zijn de burens en (hun) geluiden. Het duurt enkele dagen voordat je alle dagdagelijkse geluiden kunt plaatsen en die leer je wel te negeren. Muziek, het openen en sluiten van deuren, stemmen tijdens normale (en abnormale) gesprekken: we zijn het ondertussen wel gewend. Waar we, wonderlijk genoeg, geen last meer van hebben, zijn duiven. Waar die vroeger toch wat vervelend waren, zien en horen we die hier niet.

En waar we in het begin zeker aan moesten wennen waren de normale dagelijkse routes van en naar de gebruikelijke plaatsen: winkels, postkantoor, Seniorenhuis, bibliotheek. Die bestemmingen liggen nog altijd op dezelfde plaats, maar de route van en naar ons appartement is nu anders. Hoe dikwijls zijn we niet automatisch naar het oude vertrouwde adres gereden, zowel met de fiets als met de auto?

Maar wees gerust: ondertussen is alles weer 'normaal'. We hebben de bladzijde omgedraaid en we zitten hier goed. We zijn hier 'thuis'. Voorlopig toch ... tot de volgende verhuis.

Wij hebben een boodschap voor 60-plussers ...

... de nieuwe Bilzenaar!

Welkom als nieuwe inwoner van Bilzen. Uiteraard wil je op de hoogte zijn en blijven van het reilen en zeilen in jouw stad, in het bijzonder van alles wat er te melden valt voor de 'oudere' leden van onze gemeenschap. Abonneer je dus op ons seniorenmagazine Sensor!

... de nieuwe 'senior'!

Ben je pas 60+ geworden? Proficiat dan! Je bent nog lang niet 'oud', maar officieel wel al 'senior' (of je dat nu graag hoort of niet). Om te weten welke activiteiten er op stapel staan neem je best een gratis abonnement op zowel het seniorenmagazine als op de nieuwsbrief.



... de toevallige lezer!

Heb je dit nummer toevallig in handen gekregen? Als je interesse hebt voor alle volgende nummers van het seniorenmagazine, abonneer je dan voor de papieren of de digitale versie.

... de trouwe abonnee!

Jij weet dat het seniorenmagazine een schat aan informatie bevat. Wil je het in de toekomst nog altijd blijven lezen, dan blijf je automatisch abonnee (totdat je jezelf uitschrijft). Enkel op die manier blijf je voeling houden met de hartenklop van jouw stad!


... de toekomstige abonnee!

Alle 60-plussers ontvangen dit magazine. Ben je nog geen abonnee en wil je wel genieten van ons gevarieerd aanbod van artikels over het leven in onze stad? Neem een gratis abonnement op Sensor!


WEBSITE IN DE KIJKER


Grootouders vroeger en nu

Dat de tijden veranderen, moeten we je niet vertellen. Neem daarvoor maar eens een kijkje op www.opanoma.nl. Zodra je daar bent, kan je dadelijk de nieuwste artikelen bekijken.

Wil je meer weten over activiteiten die je met je (klein)kinderen kan doen, klik dan bovenaan op  Activiteiten. Dan word je opnieuw 'jong' en kan je zelf een vlieger of limonade maken!



Klik je bovenaan op  Familie & relatie, dan krijg je artikels te zien over de opvoeding en je relatie met kinderen en kleinkinderen. Of de website het bij het rechte eind heeft, moet je zelf beoordelen.

Ben je meer geïnteresseerd in gezondheid en veiligheid, klik dan op  Gezondheid.

Als je begint te lezen, is het moeilijk om te stoppen want je vindt zeker stof om over na te denken.

Bekertje Bokrijkbier

Langzaam kiezen de senioren-vrijwilligers hun plaats in de autocar, tussen de hoge zetelruggen speurend naar wie er al zit en vooral naast wie ze zelf zullen plaatsnemen. Een korte busreis, maar als schoolkind wist je het al, plaatsen in de bus zijn belangrijk, aan het raam of niet, en vooral naast wie!

Eindelijk verschenen ook de vrolijke kapsels van Cassie, Heleen en Sarah op de trappen. Met een schattende blik riep Cassie: “Iedereen hier?” en dan, met een brede smile: “Op naar Blankenberge!” Meer om de morgenslaap uit de ogen te krijgen dan voor de informatie. Het prille vrijdagochtendweertje was wel geschikt voor de zee, maar iedereen wist dat het Bokrijk zou worden.



Gedetailleerder had Heleen de uitstap ook niet omschreven: een vrijwilligersuitstap naar Bokrijk. De kinderlijke bijklank van een ‘schoolreis’ had de inrichters genoopt de oproep enkele keren te her-e-mailen.

Een slimme truc, dat copieuze middagmaal in het Koetshuis. Het gaf aan de uitstap toch een meer ‘gepensioneerd’ karakter. Overvloedig, deugddoend en lekker, nodigde het niet direct uit om weer op te staan en aan de slag te gaan. Daarom eerst nog maar een kopje koffie. In drie groepen doken ze het domein in voor de grote actie: ‘spelen en bier’, waarbij vooral de armen het werk moesten doen: kegelen, beugelen, nagels kloppen en bekertje Bokrijkbier nippen.

Dat het met bier zou eindigen stond in de sterren geschreven. Meer nog, de terugreis stopte aan De Kimpel. Het terras kon daar pas leeglopen na een grotere teug lekker Bilzenbier.

De uitvinding van het kunstgebit

De eerste vondsten van ‘kunstgebitten’ stammen uit het huidige Mexico. Daar is een mensengebit gevonden waar enkele wolventanden in waren gezet. Dit vroege kunstgebit is gemaakt omstreeks 2500 v.Chr. Maar of je dit gebit echt een kunstgebit kan noemen is maar de vraag. Een bewerkt gebit is wellicht een betere term. Verder zijn er een soort kunstgebitten gevonden gemaakt door Etrusken en Romeinen, die gedateerd worden in het jaar 7 v.Chr. En in de zestiende eeuw maakten Chinezen houten kunstgebitten. Van de Etrusken is verder ook bekend dat ze al in de tweede eeuw v.Chr. protheses maakten.

Kort na de uitvinding van het kunstgebit door de Fransman Alexis Duchâteau brak de Franse Revolutie uit, gevolgd door een Europese oorlog waarin de Franse generaal en keizer Napoleon Bonaparte een hoofdrol speelde. Een luguber weetje is dat toen de Slag bij Waterloo (1815) voorbij was, tandenrovers de slagvelden bij Waterloo afstruinden om tanden te verzamelen.



In de jaren die volgden op de Slag bij Waterloo, waren er op tal van Europese markten een soort kunstgebitten te koop, gemaakt van de tanden van gesneuvelde Franse, Britse en Pruisische militairen. De tanden werden door plundersers – feitelijk grafschenders – met een tang uitgetrokken, vervolgens gekookt, eventueel bijgeschaafd en vervolgens in een ivoren gebit geplaatst.

(Bron: HISTORIEK Magazine)

CONTRAST

'de cinema' of 'lekker thuis'?

Vroeger was een bezoek aan 'de cinema' in het dorp of de stad een hele belevenis.

Toen de televisie eraan kwam, werd de teloorgang van de bioscoopwereld voorspeld.

Niets is minder waar gebleken.

En nu wordt de televisie ook nog eens overspoeld met streamingdiensten zoals Netflix, Streamz, Disney+, ...

Wat doen we nu als we een film willen zien?



CINEMA

Naar de bioscoop gaan is altijd een avondje uit. Je zit in een comfortabele zetel en je krijgt een beeld op groot scherm voorgeschoteld, met een klank die je soms omverblaast. Je kan stevast kiezen uit een ruim aanbod (toch een stuk of tien). Onder de pauze even de beentjes strekken en zorgen voor iets lekkers uit het enorme aanbod eten en drank. Popcorn is voor sommigen een absolute must.

THUIS

Het aanbod in je luie zetel thuis is natuurlijk ook niet mis. Naast het gewone televisieaanbod dat je rechtstreeks kan bekijken, beschik je waarschijnlijk ook over een soort digibox waarop je hele series hebt opgenomen. Die kan je dan – weliswaar op een kleiner scherm – rustig bekijken wanneer het je best past. Je pauzeert of onderbreekt wanneer je wilt. En eten en drinken is geen probleem, tenminste als je alles op voorhand in huis gehaald hebt.

Het simpelste en het goedkoopste is natuurlijk thuisblijven. Dan moet je soms wel even geduld hebben tot wanneer de nieuwste films op de 'beeldbuis' komen.

Wil je thuis echt een groot scherm, koop dan een beamer die je ergens op een muur laat schijnen. Maar wat je voorkeur ook is, cinema of huiskamer, laat je entertainen/meedrijven/meeslepen door het verhaal en geniet ervan!

WIST JE DAT ...



... je iedere dag een beetje krimpt? Dit heeft te maken met de ruggenwervels. Tussen deze wervels zitten namelijk schijven die vloeistof bevatten. Overdag wordt deze vloeistof geperst door de druk van de ruggenwervels. Hierdoor zal je ietwat krimpen. Maar in rusttoestand herstelt zich dat telkens weer.

De Warmste Week

De soepbattle is een traditie tijdens de voorlaatste week van het jaar! De tiende editie al! Dankzij de opbrengst van vorig jaar, kregen via Sint-Vincentius alle jongeren van het 1ste en 4de leerjaar een waardebon van 50 euro om een nieuwe boekentas te kopen.

Dit jaar gaat de opbrengst naar vzw 't Kietelt (Elke Kind Telt). Deze organisatie is sinds september actief in Bilzen en heeft als missie kinderen uit kwetsbare gezinnen een leuke verjaardag te bezorgen door hen een verjaardagsdoos te schenken. Met de inhoud van deze doos kunnen ze een mooie verjaardag vieren.

Er is keuze uit soep van vergeten groenten of soep van oranje groenten. Beide soepen zijn vegetarisch. Steun opnieuw het goede doel en bestel je soep (7 euro per liter) voor 13 december 2023. LDC De Wijzer, Eikenlaan 24, 089/ 39 75 01 of senioren@bilzen.be

De bestelde soep kan worden afgehaald op woensdag 20 december van 10 tot 16 uur aan het Seniorenhuis, Camille Huysmansplein 14 bus 1, 3740 Bilzen. Je kan daar ter plaatste een kom soep eten voor 2,50 euro.

Warmste Week 2023

maa. 18 december | Kerstkieken

14 uur | LDC De Wijzer
2 euro voor een kleine kaart
4 euro voor een grote kaart

din. 19 december | Dansnamiddag

14 uur | CC De Kimpel
gratis

woe. 20 december | Soepbattle

10 - 16 uur | Seniorenhuis
2,50 euro voor één kom soep
7 euro voor één liter
vooraf te bestellen

vrij. 22 december | Warmste Ontbijt

9 uur | LDC De Wijzer
11 euro

Meer informatie of inschrijven?

089 39 75 01
senioren@bilzen.be

Coördinator Senioren & Gezondheid

Cassie Collings
cassie.collings@bilzen.be

Administratief medewerker

Sarah Oosterbosch
sarah.oosterbosch@bilzen.be

Administratief medewerker

Elke Macours
elke.macours@bilzen.be

Hoofdmedewerker

Heleen Loyens
heleen.loyens@bilzen.be

SENIORENHUIS

Camille Huysmansplein 14 bus 1,
3740 Bilzen

Elke werkdag: 9 - 12 uur
Gesloten op feestdagen en tijdens
schoolvakanties

DORPSRESTAURANTS

Verantwoordelijke

Truus Brökling
0478 49 52 54

Medewerker

Carina Castermans
0472 43 24 71

MINDER MOBIELN CENTRALE

089 39 75 00 (nieuw nummer!)

Op weekdagen 9 - 12 uur

Administratief medewerker

Diane Matheï
diane.mathei@bilzen.be

ZORGLOKET

Elke dinsdagvoormiddag is een maatschappelijk werker bereikbaar in LDC De Wijzer.

Maak een afspraak

089 39 75 01 (LDC De Wijzer) of
089 51 94 80 (Sociaal Huis)

Op alle andere dagen kan je met zorgvragen terecht in het Sociaal Huis (Hospitaalstraat 15, 3740 Bilzen)

Vragen, opmerkingen of klachten over de werking van LDC De Wijzer? Graag telefonisch of via e-mail 089 39 75 01 en senioren@bilzen.be

Verantwoordelijke uitgever

Schepen van Senioren Guido Cleuren
www.bilzen.be/ldc-de-wijzer

LOKAAL DIENSTENCENTRUM

De Wijzer - Secretariaat

Eikenlaan 24, 3740 Bilzen
089 39 75 01 (nieuw nummer!)
Ma: 9 - 12 uur en 13.30 - 16.30 uur
Di: 9 - 14 uur
Wo: 9 - 14 uur
Do: 9 - 12 uur en 13.30 - 16.30 uur
Vrij: 9 - 14 uur

De Wijzer - Cafeteria

Ma: 9 - 16 uur
Di: 9 - 16 uur
Wo: 9 - 14 uur
Do: 9 - 16 uur
Vrij: 9 - 14 uur
Tijdens schoolvakanties: 10 - 14 uur